NORAKSTS
Lieta Nr.A42558806
A3625-07/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 19.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese E. Apīne,
piedaloties pieteicēja *V.V.* pilnvarotajai pārstāvei *A.P.*,
atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes – Krimuldas pagasta padomes administratīvās komisijas – pārstāvim Jānim Eisakam,
atklātā tiesas sēdē 2007.gada 4.decembrī Antonijas ielā 6, Rīgā izskatīja administratīvo lietu pēc *V.V.* pieteikuma par Krimuldas pagasta padomes Administratīvās komisijas 2006.gada 7.novembra lēmuma Nr.11 (5.punkts) atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2006.gada 7.novembrī Krimuldas pagasta padomes Administratīvā komisija pieņēma lēmumu Nr.11(5.punkts), ar kuru pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 176.pantu *V.V.* uzlikts sods Ls 25,00 apmērā, par patvarīgu servitūta ceļa uz mājām */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* bloķēšanu, rokot stabus uz šī ceļa, kā arī uzdots 2 nedēļu laikā nojaukt patvarīgi uzbūvēto sētu.

[2] 2006.gada 21.novembrī Administratīvajā tiesā saņemts *V.V.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums, kurā lūgts atcelt Krimuldas pagasta padomes Administratīvās komisijas 2006.gada 7.novembra lēmumu Nr.11 (5.punkts) (turpmāk arī – Lēmums).

Pieteikumā pieteicējs norāda, ka nav zinājis, ka vietā, kur viņš raka stabus sētai, ir */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* servitūta ceļš. Pēc pieteicēja zemesgrāmatā esošajiem dokumentiem nav nekādas norādes, ka pieteicēja īpašumā atrastos kāds ceļš par labu */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*. Pieteicējs uzskatījis, ka ceļš atrodas uz */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* īpašnieka zemes.

Pieteikumā norādīts, ka dabā nav redzama neviena kupica, kas šo ceļu iezīmētu, pie tam ceļš nav taisns, bet ar līkumu uz pieteicēja īpašuma pusi, tad pieteicējam nav pārliecības vai pašreizējā ceļa vieta ir pareiza.

Tāpat pieteicējs norāda, ka uz Administratīvās komisijas sēdi nav varējis ierasties, jo uzaicinājumu saņēmis 2006.gada 10.novembrī, bet sēde notikusi 2006.gada 7.novembrī. Tomēr jau pirms sēdes pieteicējs pagasta pārstāvei un policijas inspektoram izstāstījis lietas apstākļus, kā arī iesniedzis visus

dokumentus, kas apstiprināja to, ka pieteicējs nav varējis zināt par šī servitūta ceļa esamību uz viņa zemes.

[3] 2006.gada 13.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemti Krimuldas pagasta padomes (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētājs norāda, ka Lēmuma atcelšanu uzskata par neiespējamu.

Atbildētājs norāda, ka pieteicējs žogu ierīkojis gar pašvaldībai piederošo ceļu C43 */dzēsts nosaukums/*-elektrolīnija-*/dzēsts nosaukums/*, kura ceļa joslas platums saskaņā ar Krimuldas pagasta padomes 2001.gada 24.augusta lēmumu (protokols Nr.9, 16.punkts) noteikts 9 metri, bet žogs tika ierīkots 2,5 metru attālumā no ceļa ass, vajadzīgi 4,5 metru vietā, bez saskaņošanas ar būvvaldi.

Tāpat atbildētājs norāda, ka nekustamā īpašuma */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* zemes lietojuma robežu ierādīšanas aktā ir noteikts, ka no punkta 13 uz punktu 14 robeža iet pa ceļa servitūta vidu.

Nekustamā īpašuma */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* 1994.gada 15.novembra zemes robežu ierādīšanas aktā pieteicējs parakstījies kā pierobežnieks. Šajā aktā no punkta 5 uz punktu 1 robeža ar īpašumu */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* iet pa servitūta ceļa vidu. Šis servitūta ceļš pēc tam uzmērīts instrumentāli.

[4] Pieteicēja pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē pieteikumu uzturēja uz pieteikumā norādītajiem pamatiem.

[5] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādīto. Papildus norādīja, ka administratīvais sods pieteicējam ir piemērots pamatoti un tiesību normu ietvaros.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, uzklausot pieteicēja pārstāves un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, iepazīstoties ar atbildētāja rakstveida paskaidrojumiem un pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[7] Administratīvā rajona tiesa lietā konstatē sekojošus faktus:

[7.1] 2006.gada 4.oktobrī konstatēts, ka pieteicējs *V.V.* uz braucama ceļa rok robežstabus, lai nožogotu sev piederošo īpašumu */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/*, par ko pieteicējs sniedzis paskaidrojumus, norādot, ka darījis tā, kā uzskata par pareizu (lietas 49.-50.lapas);

[7.2] lietas materiālus Valsts policijas Rīgas rajona Policijas pārvaldes Siguldas policijas iecirkņa inspektors nosūtījis lēmuma pieņemšanai Krimuldas pagasta padomei (lietas 50.lapa);

[7.3] 2006.gada 1.novembrī pieteicējs ar uzaicinājumu Nr.22 aicināts piedalīties Krimuldas pagasta padomes Administratīvās komisijas sēdē jautājumā par administratīvā pārkāpuma protokola izskatīšanu – patvarīga servitūta ceļa bloķēšana uz mājām */dzēsts nekustamā īpašuma nosaukums/* (lietas 48.lapa);

[7.4] 2006.gada 7.novembrī Krimuldas pagasta padomes Administratīvā komisija sēdē Nr.11 izlēma jautājumus par administratīvo pārkāpumu protokoliem un kā darba kārtības 5.punkts tika izskatīts jautājums par pieteicēja nodarīto administratīvo pārkāpumu, sastādīto Lēmumu pievienojot pielikumā (lietas 5.lapa).

[8] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskuma un lietderības apsvērumus rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta ar LAPK noteiktā procesa ievērošanu.

Tādējādi Administratīvajai rajona tiesai jāpārbauda, vai atbildētājs, Lēmumu pieņemot, rīkojies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām, un pareizi noteicis atbildētājam piemērojamo sodu.

[9] Ar Lēmumu pieteicējs sodīts par LAPK 176.panta pārkāpumu, kas nosaka, ka *„par patvarību, tas ir, kādas darbības izdarīšanu patvaļīgi, apejot likumā noteikto kārtību, ja šī patvarība nav saistīta ar ievērojama zaudējuma nodarīšanu, uzliek naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem.”*

Tātad likumā noteiktās kārtības apiešana LAPK 176.panta izpratnē ir uzskatāma par patvarību. Taču tiesai nepieciešams pārbaudīt, vai katrs likuma normas pārkāpums atbilst patvarības jēdzienam, un konkrēti – vai ceļa bloķēšana, rokot uz tā stabus žoga izveidei, ir uzskatāma par patvarību.

No LAPK 176.panta izriet, ka administratīvā pārkāpuma sastāvu veido: administratīvā pārkāpuma objekts – pārvaldes kārtība; administratīvā pārkāpuma objektīvā puse – aktīvas darbības, kas izdarītas, apejot normatīvajā aktā noteikto kārtību, un ja šo darbību tiesiskumu apstrīd cita persona, valsts vai sabiedriskais uzņēmums, iestāde vai organizācija, un šo darbību rezultātā nav nodarīts būtisks kaitējums; administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse – ar nodomu izdarīts pārkāpums; administratīvā pārkāpuma subjekts – (atbilstoši LAPK 12.pantam) persona, kura sasniegusi četrpadsmit gadu vecumu.

[10] LAPK 176.pants ir ietverts četrpadsmitajā nodaļā „Administratīvie pārkāpumi, kas apdraud noteikto pārvaldes kārtību”. Valsts pārvaldes iekārtas likuma 9.pants noteic, ka valsts pārvalde Ministru kabineta vadībā pilda izpildvaras administratīvās funkcijas (valsts pārvaldes funkcijas), kas sastāv no atsevišķiem pārvaldes uzdevumiem un atbildības par to izpildi. Tādējādi ar noteikto pārvaldes kārtību LAPK četrpadsmitās nodaļas izpratnē ir saprotama tiesību normās noteikta izpildvaras administratīvo funkciju īstenošana. Minēto apliecina arī LAPK četrpadsmitajā nodaļā iekļautie administratīvo pārkāpumu sastāvi, tajā skaitā, ļaunprātīga nepakļaušanās policijas darbinieka vai zemessarga likumīgam

rīkojumam vai prasībai; necieņa pret izziņas, izmeklēšanas un prokuratūras iestādēm; kontroles, uzraudzības vai izmeklēšanas funkciju realizējošas valsts institūciju amatpersonu likumīgo prasību neizpildīšana; policijas kontroles noteikumu pārkāpšana; dzīvošana bez pases vai deklarētas dzīvesvietas; izvairīšanās no reģistrācijas Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes teritoriālajās nodaļās; apzināti nepatiesu ziņu sniegšana dzīvesvietas deklarēšanas iestādēm; valsts robežas režīma pārkāpšana; patvaļīga iekļūšana militārajos objektos un militāro objektu aprīkojuma bojāšana.

Turklāt iepriekšminētajos administratīvajos pārkāpumos pret pārvaldes kārtību administratīvo pārkāpumu subjekti ir personas, kurām valsts pārvaldes institūcijās nav dienesta pienākumu un kuras šo institūciju darbību apdraud no ārienes.

Konkrētajā lietā pieteicējs ar savu rīcību ir vērsies pret citu personu tiesībām lietot braucamu ceļu, t.i., privāttiesībām, vienlaikus neievērojot likumā noteikto būvniecības kārtību.

Tādējādi secināms, ka persona, rīkojoties privāto tiesību jomā, kaut arī pārkāpjot kādas citas personas subjektīvās tiesības, nevar veikt patvarību LAPK 176.panta izpratnē. Tāpat par patvarību nav pamata atzīt darbības, kas saistītas ar žoga izbūvi, jo, savukārt, jautājumus par būvniecības tiesisko regulējumu nosaka konkrētas LAPK normas un arī šai gadījumā LAPK 176.pants attiecībā pret pieteicēju nav piemērojams.

[11] Atbildētājs konkrētajā lietā šādiem apstākļiem nav pievērsis uzmanību un nav tos vērtējis, tādējādi pieļaujot pārkāpumu, kā rezultātā pieteicējam nepareizi piemērots administratīvais sods saskaņā ar LAPK 176.pantu.

Šāds atbildētāja pārkāpums uzskatāms par būtisku un Lēmuma tiesiskumu ietekmējošu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 253.panta pirmo daļu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt *V.V.* pieteikumu un atcelt Krimuldas pagasta padomes Administratīvās komisijas 2006.gada 7.novembra lēmumu Nr.11 (5.punkts) ar tā pieņemšanas dienu un izbeigt lietu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas.

Tiesnese /paraksts/ E.Apīne

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas

tiesnese _____E. Apīne
Rīgā, 2007.gada 19.decembrī